

Rykmentin tytär laulua paitsi

Estonia-teatterin vierailu RYKMENTIN TYTÄR

Kaksinäytöksinen ooppera, säv. Gaetano Donizetti, libr. Saint-Georges-Bayard, Mus. joht. Peeter Lilje, ohj. Arne Mikk, lav. ja puv. Eldor Renter, kuor. Uno Järvelä & Anne Dorbek, rool. Margarita Voites, Leili Tammel, Teo Maiste, Ivo Kuusk, Ervin Kärvet, Liidia Panova, Hans Miilberg, Enno Eesmaa, Juris Zigurs, Andrus Järvela, Erivan Veesaar.

Estonia-teatterin esitys pani miettimään, mikä oopperassa on musiikin omaa, mikä teatterin omaa. Taustalla väikkyy lause: "Anna keisarille, mikä keisarin on..."

Estonian Rykmentin tytär ei onnistunut Attilan tavoin. Käsittääkseni siksi, että laulamiselle uskottu mittava osuus ei onnistunut tarkoitetulla tavalla.

Ja kun laulaminen ei onnistunut, katsoja ryhtyi hakemaan innolla korvausta teatteri-puolelta. Ja kun sieltäkään ei ihmeempiä löytynyt, hän tunsikin itsensä lievästi petetyksi.

Sinänsä Donizettin ooppera edustaa opera buffa-lajia myöhäisimmästä päästä. On jopa sanottu ja kenties aivan oikein, että Donizetti tuli antaneeksi kuoliniskun tälle suurenmoiselle taiteenhaaralle.

Miten niin — vitsi on nähtävästi siinä, että Donizetti ei ymmärtänyt katsella asioita kyllin kor-

keasta näköpisteestä, niin kuin hänen vanhempi kollegansa Rossini, jonka buffo-oopperat ovat edelleen häikäisevässä kyynisyydessään ja paholaismaisessa piittaamattomuudessaan omaa luokansa.

Donizetti oli luonnoltaan pehmeämpi, ja niinpä hän tuon tuostakin herkeää helläksi ja melankoliseksi (ajateltakoon vain esim. englannintorven ja sellon sooloja).

Mahdollisesti Donizetti tappoi opera buffa-lajin — mutta siitä huolimatta hän loi erittäin hienoja teoksia tällä alueella. Paras niistä on Don Pasquale, eikä Rykmentin tytär ole sitä paljon pahempi.

Oli vahinko, ettei Marian osan esittäjä Margarita Voites yltänyt siihen laulun tasoon, jota odotimme. Vitsikäs, näppänyttelyminen jäi näin viime silaustaan vaille — siro sopraano pyrki koloratuureja piirtelemään, mutta jäi volyymitään hämmästyttävän hennoksi.

Hentoudesta emme sitä vastoin voi syyttää Ivo Kuuskin Tonio-rakastajaa: tässä taas kovin raskas äänenkäyttö koitui turmoksi. Huomattavasti eheämpään tulokseen ylsi alto Leili Tammel markiisittarena. Vallan virkeästi ja tietoisesti esiintyi kersantti Teo Maiste. Ja markiisittaren hovimestarina Ervin Kärvet touhusi kerrassaan herkullisesti.

Ohjaaja Arne Mikkiä tekee mieli kiittää ennenkaikkea toisen näytöksen toimivista kontrasteista: eritoten kutkuttavasta ristiriidasta lässähtäneen, tekokukkaa hellivän hovi-ilmapiiirin ja ah-

Kersantti Teo Maiste ja itse rykmentin tytär Margarita Voites Estonia-teatterin Donizetti-tuoksen ensimiehityksessä.

niin-raittiin-ja-reippaan krenatööriatmosfäärin välillä. Lavastaja-puvustaja Eldor Renter oli parhaimmillaan ylimakeata y-

häismiljööttä luodessaan.

Orkesteri kuten kuorokin hoitivat osuutensa ammattimaisen varmasti; kapellimestari Peeter

Lilje ymmärsi elävöittää partituurin sekä vitsikkäitä että melankolisia piirteitä.

Jukka Määttänen